

Con energia.

Hel-li-ge Fri-hed! for-svin-der dit Aa--syn fra Jor--den?

flyg-ter du fra den for-dær-ve-de Slægt? End det gjen-ly-der af Kampens for-fær-den-de

Tor-den. Knu--stes dit Banner af Vaabne-nes Vægt? Fol-----ke-nes

Ge-ni-us græ-der og suk-ker:-- hör Des-pö-tis-men at juble i Sky! Hel--li-ge,

Frihed! dit Tempel sig luk-ker: fjernt maa du sö-ge bag fraaden-de Böl--ger et Ly!_

2.

Der du opreiser i nyfødte Verden dit Sæde,
 Hæder og Lykke omstraale dets Glands,
 Og i dets Skygge boe Borgersind, Troskab og Glæde,
 Flette sig til en uvisnelig Krands.
 De, som forblindede slukke din Lue,
 Snart vil de føle at du dem forlod:
 Krandsen, de dybtsjunkne Slægter skal skue,
 Flættes af Skjændsel og Overmod, Trældom og Blod.

3.

Dog er landflygtig du end, hvor man søgte dig, vorden,
 Eetsteds dog er, hvor du troner endnu.
 Skandiens Riger, de Brødre i malmfaste Norden,
 Hylde dig end med urokkelig Hu.
 Her har du boet blandt Fædrene gjæve,
 Kjærlig som Moder du fostrede dem;
 End mellem os dine Altre sig hæve:
 Hellige Frihed! forlad ei dit ældgamle Hjem!_